

er herefter begrænset til bestemmelserne i den gældende lovs § 1, stk. 4 og 5.

I *stk. 1* foreslås den ændring i forhold til gældende lovs § 1, stk. 4, at ordet „gårdspladser“ erstattes af det rummeligere udtryk „ubebyggede arealer“.

Med hensyn til *stk. 2* foreslås dels redaktionelle rettelser; dels en udeladelse af gældende lovs § 1, stk. 5, sidste punktum, der skønnes at være overflødig.

Til nr. 2.

Det findes ønskeligt, at sammensætningen af boligkommissionerne ændres, således at der tilføres kommissionerne en øget sagkundskab samt repræsentation for ejer- og lejerorganisationerne. Det findes i forbindelse hermed mest hensigtsmæssigt, at loven indeholder en direkte bestemmelse om kommissionernes sammensætning. Den nugældende regel om, at boligministeren skal godkende sammensætningen, vil herefter kunne ophæves.

Den foreslåede ændrede affattelse af § 2, stk. 1-3, må i øvrigt ses på baggrund af ændringsforslag nr. 1.

Til nr. 3.

Ændringsforslaget er en følge af ændringsforslag nr. 1.

Til nr. 4 og 5.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 9.

Til nr. 6 og 7.

Når en ejendom er kondemneret i medfør af lovens § 12, har ejeren normalt adgang til at fremkomme med forslag over for boligtilsynet til en forbedring af ejendommen, således at benyttelsesforbuddet kan ophæves. Denne adgang er imidlertid efter lovens § 14 udelukket, når ejendommen er beliggende inden for et område, for hvilket en saneringsplan er godkendt, vedtaget eller under udarbejdelse. Adgangen for ejeren til at foreslå forbedringer af ejendommen genindtræder dog, såfremt en saneringsplan ikke er vedtaget inden 2 år efter kondemneringen, og boligtilsynet har da pligt til at tage stilling til forbedringsforslaget uden hensyn til saneringsplanen.

Det findes mindre rimeligt, at alene kommunalbestyrelsens — og ifølge forslaget til lov om sanering tillige et saneringsselskabs — vedtagelse af en saneringsplan skal kunne hindre en ejers mulighed for at få et benyttelsesforbud ophævet efter en forbedring af ejendommen. Af hensyn til ejerne foreslås det derfor, at saneringsplanen også skal være indsendt til boligministeren til godkendelse inden 2 år efter kondemneringen, og at planen skal være

godkendt inden 2 år efter indsendelsen, for at ejerens adgang til at forlange, at boligtilsynet uden hensyn til saneringsplanen tager stilling til et forslag til forbedring af ejendommen, fortsat skal være udelukket.

Med en sådan ændring af § 14 fremkaldes også en bedre overensstemmelse med reglerne om foreløbigt forbud i saneringslovens § 8 (lovforslagets § 17).

Til nr. 8.

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til nr. 9.

Efter den gældende lovs § 21 kan boligtilsynet påbyde nedrivning af en kondemneret bygning, når den henstår helt eller delvis ubenyttet og som følge af forsømmelighed fra ejerens side forvolder ulempe for de omboende.

En kondemnering vil ofte være en forløber for en sanering af det pågældende område. Erfaringen har da også vist, at ejere af kondemnerede bygninger undertiden undlader at nedrive bygningerne i forventning om, at en saneringsplan vil fremkomme. Tilskyndelsen for ejerne til at afvente gennemførelsen af en saneringsplan består i, at de derefter har mulighed for at opnå lån og tilskud til nedrivningsudgifterne, der indgår som en bestanddel af den samlede saneringsudgift.

Ofte vil der imidlertid kunne opnås en umiddelbar forbedring af de sundhedsmæssige og bebyggelsesmæssige forhold i området, såfremt de omhandlede bygninger fjernes. Det foreslås derfor, at der tilvejebringes en hjemmel for boligtilsynet til i disse tilfælde at meddele påbud om nedrivning.

Da der reelt er tale om en anteciperet sanering, foreslås endvidere, at nedrivningen kun kan påbydes efter indstilling fra kommunalbestyrelsen, at der tillægges ejeren ret til erstatning af kommunen for det tab, han måtte lide som følge af nedrivningspåbuddet, og at staten udreder halvdelen af erstatningen svarende til reglerne i saneringsloven om fordelingen af et saneringstab. Det bemærkes, at forslaget ligesom den gældende lov ikke omfatter en ret for ejeren til erstatning for tab ved en påbudt nedrivning, når påbuddet skyldes, at bygningen som følge af ejerens forsømmelighed volder ulempe for de omboende.

Da § 21 findes i lovens kapitel III, nødvendiggør den foreslåede ændring af § 21, at overskriften til kapitlet ændres, og at det i § 8 fastlagte sundheds- og brandfarekriterium for boligtilsynets beslutninger begrænses til at gælde for benyttelsesforbud (kondemneringer) og påbud om afhjælpning af mangler, jfr. ændringsforslag nr. 4 og 5.